

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5864

гр. София, 07.07.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **5220** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпила молба от С. Р. Т. и Б. Т. Т. и двамата от [населено място], депозирана чрез процесуалния им представител адв. Д. Т. от АК П., за изменение на Решение №3165/12.05.2023 г., постановено по настоящото дело, в частта му за разноските. Иска се в полза на процесуалния представител на жалбоподателите адвокатско дружество „Т. и Д.“ да се присъди допълнително възнаграждение с оглед броя на проведените открити съдебни заседания по настоящото дело и допълнително ДДС върху присъденото възнаграждение. Изложени са подробни съображения в подкрепа на доводите за основателност на искането.

Насрещните страни Гл. архитект на Столична община и „Метрополитен“ АД, [населено място], не са изразили становище по искането.

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, и постановеното решение приема следното:

Молбата е депозирана в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страни, които имат право да искат изменение и допълване на акта в частта му за разноските. За решението молителите са уведомени съответно на 18.05.2023 г. и на 25.05.2023 г., а молбата е входирана в съда на 01.06.2023 г. В хода на проведеното съдебно производство по делото е представен списък на претендираните разноски по чл.80 ГПК, в който са включени и претенциите, предмет на настоящото производство. Предвид това същата е допустима. Разгледана по същество, молбата е частично основателна по следните съображения:

С Решение №3165/12.05.2023 г., постановено по настоящото дело предвид изхода на спора По отношение на претендираното адвокатското възнаграждение, съдът е приел, че видно от представените договори за правна защита и съдействие на лист 64 от делото същото е договорено при условията на чл.38, ал.2, вр. ал.1, т.3, ЗА. Тази

разпоредба регламентира безплатна правна помощ на роднини, близки или на друг юрист. АLINEя 2 на същия текст предвижда, че ако насрещната страна е осъдена на разноски, както е в случая, то адвокатът има право на възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА, т.е в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая видно от приложените договори за правна защита и съдействие и пълномощни Адвокатско дружество „Т. и Д.“, в което упражнява дейност адв. Т., е упълномощено да представлява оспорващите по настоящото дело, като адв. Т. е участвала в провежданите съдебни заседания. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и не попада в случаите, изброени в чл.8, ал.1 от Наредбата. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела т.1 на ал.2 на чл.8 предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 1250 лева. Сума в такъв размер за всеки от оспорващите, Столична община ответникът следва да бъде осъдена да заплати на адвокатското дружество. Съдът е счел за неоснователно позоваването на чл.7, ал.9 от Наредбата с искане за присъждане на допълнително възнаграждение с оглед броя на проведените съдебни заседания. Приел е, че тази разпоредба е относима само към гражданските дела, доколкото чл.8 от наредбата, в която е предвидено възнаграждението по административни дела не препраща към нея. За недоказано е прието и искането за присъждане на възнаграждението с ДДС, доколкото по делото липсват доказателства адвокатското дружество да е регистрирано по ДДС.

Настоящият съдебен състав счита, че изложеното в молбата обосновава различен от изложения от съда в решението извод само относно присъждане на възнаграждението с ДДС. Това е така, тъй като с молбата се представени доказателства, че дружеството е регистрирано по ДДС. Съгласно разпоредбата на §2а от наредба №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за регистрираните дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на [Закона за данъка върху добавената стойност](#). Предвид това решението, в частта, в която Столична община е осъдена да заплати на Адвокатско дружество „Т. и Д.“, [населено място] сумата от 2500 /две хиляди и петстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по договори за правна защита и съдействие по настоящото административно дело №5220/2022 г. по описа на АдмС – С.-град за оспорващите С. Р. Т. и Б. Т. Т., следва да бъде изменено, като вместо 2500 лева, ответникът следва да заплати сумата от 3000 лева с ДДС.

Неоснователно съдът намира искането на оспорващите за присъждане на допълнително възнаграждение с оглед броя на проведените съдебни заседания. Това е така, тъй като, както е казано и в решението, разпоредбата на чл.8 от Наредба №1, в която е разписано минималното адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела не съдържа разпоредба, аналогична на тази на чл.7, ал.9 от същата наредба. Противно на доводите на молителите съдът счита, че не са налице основания за прилагането на тази разпоредба по аналогия, тъй като не е налице законодателна празнота. За всуко от съдебните производства органът, приел Наредбата, е предвидил кога и в какъв размер следва се е Следователно не е налице хипотезата на §1 от ДР на Наредбата в непредвидените в тази наредба случаи възнаграждението да се определя по аналогия. Предвид изложеното молбата за изменение на Решение №3165/12.05.2023 г.,

постановено по настоящото дело в частта му за разноските се явява частично основателна. Решението следва да се измени в частта за разноските като присъдените в полза на адвокатското дружество разноски бъдат увеличени от 2500 лева на 3000 лева. В останалата част искането следва да бъде отхвърлено.

Доколкото решението, чието изменение се иска, подлежи на обжалване, ще подлежи на обжалване и настоящото определение, предвид разпоредбата на чл.248, ал.3 ГПК. Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ Решение №3165/12.05.2023 г., постановено по адм. дело № 52202022 г. по описа на АССГ в частта му за разноските като УВЕЛИЧАВА размера на присъдените на „Адвокатско дружество „Т. и Д.“, [населено място] разноски, представляващи адвокатско възнаграждение по договори за правна защита и съдействие по настоящото административно дело №5220/2022 г. по описа на АдмС – С.-град за оспорващите С. Р. Т. и Б. Т. Т. от 2500 лева на 3000 /три хиляди / лева.

ОТХВЪРЛЯ молбата С. Р. Т. и Б. Т. Т. и двамата от [населено място], депозирана чрез процесуалния им представител адв. Д. Т. от АК-П., за изменение на Решение №3165/12.05.2023 г., постановено по настоящото дело, в частта му за разноските в частта, в която се иска да се присъди допълнително възнаграждение с оглед броя на проведените открити съдебни заседания по настоящото дело.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: